

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

1. února 2017**

„Řízení o předběžné otázce — Postupy při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti — Směrnice 83/189/EHS a 98/34/ES — Návrh technického předpisu — Sdělení Evropské komisi — Povinnosti členských států — Porušení — Důsledky“

Ve věci C-144/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (okresní soud v Setúbalu, Portugalsko) ze dne 2. února 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 14. března 2016, v řízení

Município de Palmela

proti

Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, A. Arabadžev a S. Rodin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jako zmocněnci,
- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jakož i T. Müllerem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a C. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi G. Bragou da Cruz a D. Kukovcem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: portugalsština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 109, s. 8) [*citace z uvedené směrnice použité v textu tohoto rozsudku jsou neoficiálním překladem*], ve znění Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21, a Úř. věst. 1995, L 1, s. 1) (dále jen „směrnice 83/189“), jakož i čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8, dále jen „směrnice 98/34“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Município de Palmela (město Palmela, Portugalsko) a Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações [Úřad pro potravinovou a hospodářskou bezpečnost (ASAE) – Portugalsko] ve věci pokuty uložené Município de Palmela z důvodu porušení předpisů týkajících se bezpečnostních požadavků, které je třeba dodržovat při umísťování, zřizování, navrhování a organizaci fungování hřišť a prostorů pro volný čas, jakož i zařízení pro volný čas a dopadových ploch.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 83/189

- 3 Článek 1 směrnice 83/189 zněl takto:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) ‚výrobkem‘ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;
- 2) ‚technickou specifikací‘ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem se jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.

[...]

- 3) ‚jiným požadavkem‘ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;

[...]

- 9) „technickým předpisem“ technické specifikace a jiné požadavky včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku s výjimkou předpisů uvedených v článku 10;

[...]

- 10) „návrhem technického předpisu“ znění technické specifikace nebo jiného požadavku včetně správních předpisů, které je vypracováno se záměrem vydat tuto specifikaci nebo ji v konečném stadiu vydat jako technický předpis, které je ve stadiu přípravy, kdy ještě mohou být provedeny zásadní změny.

[...]“

- 4 Článek 8 odst. 1 této směrnice stanovil:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

Je-li to vhodné a nebylo-li tak již učiněno s předchozím sdělením, oznámí současně členské státy znění základních právních nebo správních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu.

Členské státy musí v souladu s výše uvedenými podmínkami znovu sdělit návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení, doplní specifikace nebo požadavky nebo zpřísní požadavky.

[...]“

Směrnice 98/34

- 5 Směrnice 98/34, která zrušila směrnici 83/189, stanovila v článku 1:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „výrobkem“ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;
- 2) „službou“ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

[...]

- 3) „technickou specifikací“ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem s jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.

[...]

- 4) „jiným požadavkem“ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;
- 5) „předpisem pro služby“ požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodu.

[...]

- 11) „technickým předpisem“; technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

[...]“

- 6 Článek 8 odst. 1 této směrnice zněl takto:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

Je-li to vhodné a nebylo-li tak již učiněno s předchozím sdělením, oznámí současně členské státy znění základních právních nebo správních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu.

Členské státy musí v souladu s výše uvedenými podmínkami znovu sdělit návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení, doplní specifikace nebo požadavky nebo zpřísní požadavky.

[...]“

Portugalské právo

- 7 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (nařízení o bezpečnostních požadavcích, které je třeba dodržovat při umísťování, zřizování, navrhování a organizaci fungování hřišť a prostorů pro volný čas, jakož

i zařízení pro volný čas a dopadových ploch), které je přílohou Decreto-Lei no 379/97 (nařízení s mocí zákona č. 379/97) ze dne 27. prosince 1997 (dále jen „nařízení EJR“) v článku 13, nadepsaném „Užitečné informace“, stanovilo:

„Na hřištích a v prostorech pro volný čas musí být na několika místech viditelně a čitelně uvedeny následující informace:

- a) název a telefonní číslo útvaru odpovědného za hřiště a prostor pro volný čas a útvaru pověřeného jeho kontrolou;
- b) umístění nejbližšího telefonu;
- c) adresa a telefonní číslo lékařské pohotovostní služby nebo jiné nejbližší záchranné služby;
- d) národní telefonní číslo tísňového volání.“

8 Článek 16 nařízení EJR, nadepsaný „Soulad s bezpečnostními požadavky“, stanovil v odst. 1 a 2 toto:

„1 – Soulad s bezpečnostními požadavky bude osvědčen výrobcem nebo jeho autorizovaným zástupcem, anebo dovozcem usazeným v Evropské unii, a to takovým způsobem, že na zařízeních a jejich balení bude viditelně, čitelně a nesmazatelně uvedeno slovní spojení ‚Vyhovuje bezpečnostním požadavkům‘.

2 – Výrobce zařízení určených pro hřiště a prostory pro volný čas nebo jeho autorizovaný zástupce, anebo dovozce usazený v Evropské unii, viditelně, čitelně a nesmazatelně uvede rovněž:

- a) na zařízení a jeho balení
 - i) svůj název, zapsanou obchodní firmu nebo značku, identifikační značku modelu a rok výroby;
 - ii) věkovou skupinu uživatelů, kterým jsou zařízení určena;
 - iii) maximální přípustný počet uživatelů používajících je současně;
- b) na zařízení: informace nezbytné k předcházení rizik spojených s jeho užíváním.

[...]“

9 Decreto-Lei no 119/2009 (nařízení s mocí zákona č. 119/2009) ze dne 19. května 2009 změnilo nařízení EJR, zejména jeho články 13 a 16.

10 Článek 13 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 zní následovně:

„Na hřištích a v prostorech pro volný čas musí být na několika místech viditelně a čitelně uvedeny následující informace:

- a) název a telefonní číslo útvaru odpovědného za hřiště a prostory pro volný čas a útvaru pověřeného jeho kontrolou;
- b) maximální kapacita hřiště a prostoru pro volný čas;
- c) umístění nejbližšího telefonu;
- d) adresa a telefonní číslo lékařské pohotovostní služby nebo jiné nejbližší záchranné služby;
- e) národní telefonní číslo tísňového volání.“

- 11 Článek 16 odst. 2 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 stanoví:

„Výrobce zařízení určených pro hřiště a prostory pro volný čas nebo jeho autorizovaný zástupce, anebo dovozce usazený v Evropské unii, viditelně, čitelně a nesmazatelně uvede rovněž:

- a) na zařízení a jeho balení
 - i) svůj název, zapsanou obchodní firmu nebo značku, identifikační značku modelu a rok výroby;
 - ii) věkovou skupinu uživatelů, kterým jsou zařízení určena;
 - iii) číslo a datum platné technické normy;
 - iv) maximální přípustný počet uživatelů používajících je současně;
 - v) minimální a maximální výšku dětí;
- b) na zařízení: informace nezbytné k předcházení rizik spojených s jeho užíváním. [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 12 Dne 25. listopadu 2010 sepsal ASAE protokol, z něhož vyplývá, že město Palmela se dopustilo správních deliktů upravených a postihovaných nařízením EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009.
- 13 Ve svém vyjádření na obranu předloženém dne 2. března 2011 město Palmela tvrdilo, že mu nelze přičítat vytýkané správní delikty, neboť údajně porušené předpisy nejsou jasné. Vzhledem k nízkému stupni závažnosti těchto správních deliktů toto město podpůrně zdůraznilo, že by k zajištění sankce za uvedené delikty stačilo pouhé upozornění.
- 14 Dne 23. října 2013 bylo městu Palmela doručeno rozhodnutí ASAE, kterým mu byla uložena jediná pokuta ve výši 15 500 eur, navýšená o 100 eur jakožto náklady řízení. Dne 14. listopadu 2013 podalo toto město žalobu proti tomuto rozhodnutí.
- 15 Rozsudkem ze dne 3. dubna 2014 Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (okresní soud v Setúbalu, Portugalsko) prohlásil ustanovení čl. 13 písm. b) a čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 za nepoužitelná a následně zrušil napadené rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění a rozporu mezi jeho odůvodněním a výrokem. Dne 30. ledna 2016 bylo městu Palmela doručeno nové rozhodnutí, kterým mu byla uložena jediná pokuta ve výši 10 000 eur, navýšená o 100 eur jakožto náklady řízení.
- 16 Město Palmela podalo předkládajícímu soudu žalobu proti tomuto novému rozhodnutí, přičemž jej vyzvalo, aby předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se důsledků nesplnění povinnosti sdělit technické předpisy zavedené směrnicí 98/34.
- 17 Předkládající soud poznamenává, že členské státy mají podle této směrnice povinnost sdělit jak technické předpisy a jejich pozdější změny, tak znění základních a hlavních právních a správních předpisů, které s nimi nejtěsněji souvisí. Tento soud, který vychází z předpokladu založeného na vnitrostátní judikatuře, že čl. 13 písm. b) a čl. 16 písm. 1 a 2 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 jsou technickými předpisy, se táže Soudního dvora na důsledky nesplnění povinnosti sdělit uvedené předpisy Komisi.
- 18 Tento soud si kromě toho klade otázku, zda se za nesplnění této povinnosti uloží sankce spočívající v nepoužitelnosti jen těchto předpisů nebo sankce spočívající v nepoužitelnosti celého právního nebo správního předpisu, jehož jsou součástí.

19 Za těchto podmínek se Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (okresní soud v Setúbalu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí vnitrostátní soud prohlásit úplnou nepoužitelnost vnitrostátního zákona, který zavádí technické normy a který v rozporu s ustanovením směrnice 98/34 nebyl sdělen Evropské komisi, nebo musí rozhodnutí o nepoužitelnosti omezit na nové technické předpisy zavedené vnitrostátním zákonem? Anebo
- 2) musí být prohlášena úplná nepoužitelnost vnitrostátního zákona, který zavádí technické normy a který v rozporu s ustanovením směrnice 98/34/ES nebyl sdělen Komisi, nebo musí být rozhodnutí o nepoužitelnosti omezeno na nové technické předpisy zavedené vnitrostátním zákonem?
- 3) Jsou nepoužitelné všechny technické normy obsažené v nařízení EJR, nebo pouze technické normy změněné nebo zavedené nařízením s mocí zákona č. 119/2009 ze dne 19. května 2009?“

K předběžným otázkám

- 20 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší, aby otázky, které jsou mu položeny, případně přeformuloval (rozsudek ze dne 28. dubna 2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, bod 30 a citovaná judikatura). Dále může Soudní dvůr vzít v potaz normy unijního práva, na které vnitrostátní soud ve znění své otázky neodkázal (usnesení ze dne 14. července 2016, BASE, C-456/15, nezveřejněné, EU:C:2016:567, bod 15 a citovaná judikatura).
- 21 Předkládající soud se v projednávaném případě táže, zda v případě, že by taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou čl. 13 písm. b), jakož i čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 byla technickými předpisy ve smyslu směrnic 83/189 a 98/34, musí být čl. 8 odst. 1 směrnice 83/189 a čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34 vykládány v tom smyslu, že sankce spočívající v nemožnosti dovolávat se nesdělených technických předpisů postihuje jen uvedené předpisy, nebo celý právní předpis, v němž jsou obsaženy.
- 22 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že nařízení s mocí zákona č. 119/2009 změnilo čl. 13 písm. b), jakož i čl. 16 odst. 2 nařízení EJR, avšak ponechalo beze změny čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení. Předkládající soud vychází z předpokladu, že uvedené předpisy jsou technickými předpisy.
- 23 Pokud jde o čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009, podobně jako předkládající soud je třeba konstatovat, že toto ustanovení je skutečně technickým předpisem ve smyslu směrnic 83/189 a 98/34, jelikož stanoví požadavky kladené na výrobek z důvodu ochrany spotřebitelů, které mají vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh a významně ovlivňují složení takového výrobku a jeho uvedení na trh. Toto ustanovení tudíž spadá do kategorie „jiných požadavků“ ve smyslu jak čl. 1 bodu 3 směrnice 83/189, tak čl. 1 bodu 4 směrnice 98/34.
- 24 Je třeba posoudit, zda může být vyvozen stejný závěr ohledně čl. 13 písm. b) nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 vzhledem k tomu, že toto nařízení s mocí zákona bylo přijato v době, kdy byla směrnice 98/34 již účinná.
- 25 V tomto kontextu je třeba připomenout, že pojem „technický předpis“ zahrnuje čtyři kategorie opatření, a sice zaprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 98/34, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 bodu 4 této směrnice, zatřetí „předpis pro služby“ uvedený v čl. 1 bodě 5 uvedené směrnice a začtvrté „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu,

dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazení poskytovatele služeb“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 téže směrnice (rozsudek ze dne 4. února 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 70).

- 26 V tomto ohledu je třeba na prvním místě uvést, že pojem „technická specifikace“ předpokládá, že vnitrostátní opatření se nutně vztahuje na výrobek nebo jeho obal jako takové, takže stanoví jednu z požadovaných vlastností výrobku. Naproti tomu pokud vnitrostátní opatření stanoví podmínky pro založení podniků, jako jsou například ustanovení, která podřizují výkon určité obchodní činnosti předchozímu souhlasu, tyto podmínky nejsou technickými specifikacemi (rozsudek ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 19, jakož i citovaná judikatura).
- 27 Na druhém místě je třeba uvést, že k tomu, aby mohlo být vnitrostátní opatření kvalifikováno jako „jiný požadavek“ ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice 98/34, musí být „podmínkou“, která může významně ovlivnit složení dotčeného výrobku, jeho charakter nebo jeho uvedení na trh. Je však třeba ověřit, zda musí být takové opatření kvalifikováno jako „podmínka“ týkající se používání dotčeného výrobku, nebo zda se naopak jedná o vnitrostátní opatření náležející do kategorie technických předpisů, o níž hovoří čl. 1 bodě 11 této směrnice. Skutečnost, zda vnitrostátní opatření náleží do jedné či druhé z těchto dvou kategorií, závisí na rozsahu zákazu, který toto opatření stanoví (rozsudek ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 20, jakož i citovaná judikatura).
- 28 Na třetím místě je třeba poznamenat, že pojem „technický předpis pro služby“, jenž je uveden v čl. 1 bodě 5 směrnice 98/34, zahrnuje pouze předpisy týkající se služeb informační společnosti, to znamená všech služeb poskytnutých na dálku, elektronicky a na individuální žádost jejich příjemce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 21, jakož i citovaná judikatura).
- 29 Článek 13 písm. b) nařízení EJR ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009 zavedl v projednávaném případě povinnost uvést na několika místech hřiště nebo prostoru pro volný čas informace o maximální kapacitě tohoto hřiště nebo prostoru.
- 30 Nejprve je třeba konstatovat, že takové ustanovení nespadá do kategorie technických specifikací ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 98/34, jelikož je nesporné, že ustanovení, která stanovují obecné požadavky a cíle v oblasti bezpečnosti a ochrany, aniž nutně odkazují na dotčený výrobek nebo jeho obal jako takové, a neurčují tudíž vlastnosti tohoto výrobku, nejsou technickými specifikacemi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. června 2011, Intercommunale Interomosane a Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, body 17 a 18).
- 31 Uvedené ustanovení nespadá dále ani do kategorie „předpisů pro služby“ ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34, neboť se netýká služeb informační společnosti ve smyslu čl. 1 bodu 2 této směrnice.
- 32 Konečně za účelem určení, zda se případně na takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 13 písm. b) nařízení EJR, ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009, vztahuje čl. 1 bod 4 směrnice 98/34 nebo čl. 1 bod 11 této směrnice, je třeba ověřit, zda může významně ovlivnit složení dotčeného výrobku, a sice zařízení nacházejících se na hřišti nebo v prostoru pro volný čas, jeho charakter nebo jeho uvedení na trh jakožto „podmínka“ týkající se užívání dotčených výrobků, nebo zda patří do kategorie zákazů uvedených v čl. 1 bodu 11 uvedené směrnice.
- 33 Je nesporné, že vzhledem k obecné povaze požadavků, které stanoví, není takové ustanovení, jako je ustanovení, o které se jedná ve věci v původním řízení, „jiným požadavkem“ ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice 98/34 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. června 2011, Intercommunale Interomosane a Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, bod 21). Kromě toho toto ustanovení neobsahuje zákazy, které by mohly způsobit, že by ustanovení spadalo do kategorie zákazů uvedených v čl. 1 bodu 11 uvedené směrnice.

- 34 Za takových okolností je třeba konstatovat, že takové ustanovení, jako je čl. 13 písm. b) nařízení EJR, ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009, není technickým předpisem ve smyslu směrnice 98/34.
- 35 Pokud jde o sankci spočívající v nemožnosti dovolávat se technických předpisů, které nebyly Komisi sděleny, úvodem je třeba připomenout, že čl. 8 odst. 1 směrnice 83/189 stanovil povinnost členských států sdělit Komisi každý návrh technického předpisu a tato povinnost byla převzata do čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34.
- 36 Nesplnění takové sdělovací povinnosti je kromě toho postihováno nepoužitelností nesdělených technických předpisů (v tomto smyslu viz, pokud jde o směrnici 83/189, rozsudek ze dne 30. dubna 1996, CIA Security International, C-194/94, EU:C:1996:172, bod 54, a pokud jde o směrnici 98/34, rozsudek ze dne 4. února 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 67 a citovaná judikatura).
- 37 Co se týče rozsahu takové sankce, přestože čl. 8 odst. 1 směrnice 83/189 a čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34 vyžadují, aby byl Komisi sdělen celý návrh zákona obsahujícího technické předpisy, nepoužitelnost plynoucí z nedodržení uvedené povinnosti se vztahuje nikoliv na veškerá ustanovení takového zákona, ale pouze na v něm uvedené technické předpisy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 68).
- 38 Za těchto podmínek je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 8 odst. 1 směrnice 83/189 a čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34 musí být vykládány v tom smyslu, že sankce spočívající v nemožnosti dovolávat se takového nesděleného technického předpisu, jako je čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení EJR, ve znění nařízení s mocí zákona č. 119/2009, postihuje jen uvedený technický předpis, a nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen.

K nákladům řízení

- 39 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

Článek 8 odst. 1 směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ve znění Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, a čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, musí být vykládány v tom smyslu, že sankce spočívající v nemožnosti dovolávat se takového nesděleného technického předpisu, jako je čl. 16 odst. 1 a 2 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, concessão e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (nařízení o bezpečnostních požadavcích, které je třeba dodržovat při umístování, zřizování, navrhování a organizaci fungování hřišť a prostorů pro volný čas, jakož i zařízení pro volný čas a dopadových ploch), které je přílohou Decreto-Lei no 379/97 (nařízení s mocí zákona č. 379/97) ze dne 27. prosince 1997 ve znění Decreto-Lei no 119/2009 (nařízení s mocí zákona č. 119/2009) ze dne 19. května 2009, postihuje jen uvedený technický předpis, a nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen.

Podpisy.